

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontfemen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**DE DAG DAT JELLE IN EEN LEUGEN
GLEED**

Toneelfabel

1880
door

Do van Ranst

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2007
Nr.2931

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE DAG DAT JELLE IN EEN LEUGEN GLEED* op te voeren moet de naam van auteur *DO VAN RANST* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2007/220/4
ISBN 978-90-385-09709

© 2007 Toneelfonds J. Janssens/Do van Ranst
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 meisjes – 8 jongens – onbeperkt aantal figuranten)

SAM
ELIEN
ANNEKE
LILA
LOLA
BELLE

JELLE
BART
MAX
TIM
JONAS
BRAM

HOOFDWACHTER
HOOFDMAN

LEUGENLANDERS
WACHTERS

DECOR

Donkere sfeer. Zwarte doeken. Iets als grijze en zwarte slierten stof waartussen de kinderen zich bewegen. Blokken of kussens om op te zitten. Aan de linkerkant moet er ‘een gat’ zijn waaruit de kinderen aan komen gerold/gegleden, die van de ‘gewone wereld’ naar deze wereld worden gezogen. Her en der mogen er ook mistflarden hangen.

KORTE INHOUD

Jelle komt in ‘Leugenland’ terecht. Een land waar je niet mag liegen. Al vlug blijkt dat ‘de Hoofdman’ iets heel anders verstaat onder liegen. Hij past zijn wetten zo streng toe dat het maar beter is je mond er niet open te doen. Een groepje kinderen zit er zijn tijd uit tot ze weer naar huis mogen. Intussen maken andere kinderen er hun opwachting. De meeste belanden wegens liegen achter slot en grendel. Als Belle in Leugenland arriveert, en wegens rijmen wordt gearresteerd, is de maat vol voor Jelle. Samen met het groepje kinderen,

Max en Sam, gaat hij in opstand tegen de Hoofdman, de Kleine Leugenlanders en de wachters.

(Voor het licht aangaat weerklinkt er een wirwar van kinderstemmen)

KINDEREN : Nee, echt waar, ik heb het niet gedaan.

Geloof me nou, ik ben wel naar school geweest.

Ik heb mijn lessen wel geleerd. Ik zweer het.

Je denkt dat ik lieg! Je denkt dat ik lieg!

Ik vertel de waarheid, niks dan de waarheid.

Ik ben wel meteen na school naar huis gekomen.

Ik heb een vier op tien gekregen, en toch had ik mijn les geleerd!

Het is niet eerlijk. Ik krijg altijd de schuld. Ik heb het altijd gedaan!

Ik heb wel mijn tanden gepoetst.

Achter mijn oren is het wel gewassen!

Jaja, mijn kamer is netjes opgeruimd.

Mama, ik heb wel een spook in de kast gezien.

Papa, achter in de tuin zit een donker beest met drie ogen.

's Nachts komen de doden tot leven. Geloof je me niet?

Met het tapijt op mijn kamer ben ik naar India gevlogen.

Als ik drie cola's achter elkaar drink, praat ik vier verschillende talen, mama.

Ik kan vliegen, kijk, ik kan vliegen!

Het is de waarheid, de waarheid, de waarheid!!!

(Licht aan.)

Scène 1 : Jelle, Sam en de kleine Leugenlanders

(Een aanhoudende, steeds naderende schreeuw, zoals wanneer iemand van een lange glijbaan komt gegleden, weerklinkt. Een jongen komt uit het gat op de scène gerold. Hij schudt met zijn hoofd, kijkt onderzoekend rond en gaat staan. Hij trekt zijn kleren recht, slaat het stof van zijn broek en gaat aarzelend de omgeving en het gat waar hij uitkwam, bekijken. Na een poosje, terug een zelfde schreeuw. Een meisje komt uit het gat gerold. Ze doet ongeveer hetzelfde als de jongen. De jongen houdt haar van op afstand in het oog. Na een tijdje stapt hij op haar af.)

(Tijdens het gesprek tussen Jelle en Sam komen er (de kleinste) kinderen vanachter het doek piepen. Ze lopen ook op de tippen van hun tenen over de scène terwijl ze J. en S. beloeren en afluisteren. Ze zijn 'de kleinste Leugenlanders'. Dat zijn de spionnen van de Hoofdman. Ze houden voortdurend hun hand aan hun oor om goed te kunnen luisteren en bewegen zich snel en schichtig over de scène. Ze willen liefst ongezien blijven, verstoppen zich vaak.)

JELLE : Hallo!

(Het meisje schrikt.)

Ben jij ook zo erg geschrokken?

SAM : Ja, jij moet dringend je haar eens kammen.

JELLE : Nee, ik bedoel: toen je zo ineens hier terecht kwam.

SAM : Nou, zeg dat wel. Waar zijn we eigenlijk?

JELLE : Hoe heet je?

SAM : Is dat een ruil, misschien?

JELLE : Een ruil?

SAM : Wel, als ik zeg wie ik ben, zeg jij welke plaats dit is.

JELLE : Dan moet ik je teleurstellen. Ik weet evenmin waar ik ben. Ik kwam hier, net als jij, uit dat gat daar.

SAM : Wat een vreselijke val, hé!

JELLE : Ik deed het haast in mijn broek. Zo snel ging het.

SAM : Eerst had het iets van een glijbaan in het zwembad. Maar dan veel en veel langer en wel honderd keer sneller.

JELLE : Honderd?

SAM : Oké, twintig of dertig keer dan. Mijn naam is Sam.

JELLE : Ik heet Jelle.

SAM : *(Gaat dicht bij Jelle staan)* Ik ben bang.

JELLE : Van wat?

SAM : Jij niet dan?

JELLE : *(probeert stoer te doen)* Ik zou niet weten van wat.

SAM : Net daarom ben ik bang! Er kan wel van alles uit het donker komen gesprongen. Ik heb het gevoel dat ik word bespied.

(De kleinste Leugenlanders maken zich snel uit de voeten. Even later komen ze terug.)

JELLE : Door een monster met slagtanden en twee paar ogen uit elk neusgat.

SAM : *(Geeft hem een tik)* Hou op!

JELLE : Sorry, ik sloeg weer aan het fantaseren. Daar was ik trouwens mee bezig voor ik uit dat gat kwam gevallen. Ik zat met mijn kleine broer op zolder en deed een klopgeest na.

SAM : Hoe doe je dat?

JELLE : Gewoon, je klopt op de muur en zegt dat je een geest bent.

SAM : Ha, zo. ... Wat was ik eigenlijk aan het doen? Oh ja, ik was met mama naar de tv aan het kijken en ging iets te drinken halen. Ik riep naar mama dat er nog sinaasappelsap in de ijskast stond omdat ik geen zin had er in de kelder te gaan halen. Maar eigenlijk had ik het pak al helemaal leeggegoten. Ik heb gewoon het karton met wat water opgevuld en zo in het vak gezet. Daar heeft mijn

moeder een hekel aan. Gemeen van me, hé.

JELLE : (*Haalt zijn schouders op*) Zeg, nu weten we nog altijd niet waar we zijn.

SAM : Ik vraag me toch vooral af hoe ik hier beland ben. Mijn moeder die denkt dat ik nog altijd in de keuken ben. Die vraagt zich vast af waar ik zo lang blijf met twee glazen sinaasappelsap.

JELLE : En mijn ouders denken dat ik op zolder zit. Met mijn kleine broer.

SAM : Dus die is nu alleen op zolder.

JELLE : Oh ja! Ramp!

SAM : Wat?

JELLE : Die sukkel is vijf en durft alleen de trap niet af!

SAM : En langs waar ben ik eigenlijk naar hier gegleden?

JELLE : Jij misschien langs de afvoer van de gootsteen.

SAM : En jij?

JELLE : Tja... Er zitten wel flink wat gaten in de plankenvloer op zolder.

SAM : Straks valt je kleine broer er ook nog door.

JELLE : Hou op! Die doet het in zijn broek op zo een lange glijbaan.

SAM : En hoe geraken we hier in hemelsnaam weg?

JELLE : Ach, simpel. Terug langs dat gat.

SAM : Simpel, simpel. Helemaal terugklauteren? Het ging best steil, hoor.

JELLE : Zullen we proberen?

SAM : Waarom niet. Het is beter dat hier te moeten blijven. Ik krijg de kriebels op deze enge plek. Het ritselt hier heel de tijd alsof er allemaal beesten rondkruipen.
Bah!

JELLE : Ja, reuzeninsecten met slaganden en drie koeienogen...

SAM : Hou op! Ga beter eens kijken of we kunnen terugklauteren.

JELLE : Wacht, ik zal eerst proberen. Ik ben een man, hé.

SAM : Phhff. Een jongetje zal je bedoelen.

JELLE : Wacht maar. (*Doet zijn uiterste best om het gat in te klimmen*) Het gaat niet zo best.

SAM : Net wat ik had gedacht.

JELLE : Kan jij het beter, denk je?

SAM : Hup, opzij! (*Sam doet haar uiterste best, maar tevergeefs.*) Man, ik sta stijf in

het zweet!

JELLE : Wat nu?

SAM : Goede vraag. Ik denk dat er niets anders opzit dan de boel hier toch eens te verkennen. Ga je mee?

JELLE : Euh...

SAM : Wat? Je durft niet?

JELLE : Pfffh, dat dacht je!

SAM : Oké, ga dan maar voor.

JELLE : Neenee, ladies first! *(maakt er het gebaar bij)*

SAM : Bangerik!

JELLE : Niks van. Ik ben een gentleman.

SAM : Phhfff. Een gentlejongen zal je bedoelen.

(Sam gaat Jelle voor. Jelle volgt haar aarzelend en schuw rondkijkend. De kleine Leugenlanders bespieden en volgen hen.)

(Licht dooft.)

**Scène 2 : Jelle, Sam, Max, Leugenlanders, groepje kinderen: Tim Elien
Bart, Anneke Jonas Bram....**

(Licht aan)

(Sam en Jelle lopen nog steeds rond tussen de slierten en mist. Nog steeds op de hielen gezeten door de kleine Leugenlanders. In het midden van de scène zit een groepje kinderen in een cirkel. Ze zien er niet echt vrolijk uit)

(replieken kunnen verdeeld worden over nog meer en andere kinderen uit 'de groep'. Afhankelijk van de cast)

SAM : *(stompt op Jelles arm)* Kijk daar, we zijn hier blijkbaar toch niet alleen.

JELLE : Eindelijk, nog volk!

SAM : *(gaat met Jelle bij het groepje staan)* Hallo!

JONAS : *(Zonder op te kijken)* Lap, nog nieuwe.

(De rest van de groep slaat tegelijk een diepe zucht en zwijgt.)

JELLE : Die zien er ook niet echt vrolijk uit.

SAM : Amaai: Sympathieke bende!

JELLE : Wacht. Je moet dat wat grappiger aanpakken. Kijk!

1. LIED VAN JELLE EN SAM

1. Goeimorgen, alleman,
Je moet eens kijken wat ik kan,
Goeie, goeie, goeie, goeie, goeimorgen
Ik kan dansen op één been, goeimorgen iedereen,
Ook een goeie, goeie, goeie, goeimorgen.

2. Goeienavond somber volk,
Zeg, waar hangt die donkerwolk
Goeie, goeie, goeie, goeie, goeienavond
Waartoe dient hier dat gebaal? Goeienacht dan allemaal...
Ook een goeie, goeie, goeie, goeimorgen!

ELIEN : *(Iemand uit de groep staat ineens op)* Hou maar al op!

SAM : *(Zingt zoals Jelle dat deed)* En vertel ons eens een mop.

DE GROEP SAMEN : Hoor jij niet goed?

JELLE : *(Achter zijn hand tegen Sam)* Sshht, ik denk dat ze het menen.

SAM : Als jullie niet erg gesteld zijn op onze aanwezigheid, kan iemand ons dan tenminste uitleggen hoe we hier weg geraken?

(Geen antwoord)

Vandaag nog. Dankuwel.

JELLE : Is hier niet zoiets als een nooduitgang?

(Geen antwoord.)

SAM : Wat doen jullie dan als het brand?

JELLE : Zeg, waarom is iedereen hier zo stil?

ELIEN : Het is beter dat we zwijgen.

JELLE : Oh ja? Waarom dan wel?

BART : Bij het minste wat we vertellen, worden we op onze vingers getikt.

SAM : Door wie?

BART : Tja, door wie. Dat is geen slechte vraag. Zowat door iedereen hier.

SAM : Aaaaah! Ik word gek. Waar is 'hier' en wie is 'iedereen'?

JELLE : Dat zou geen slechte quizvraag zijn.

(Het kleinst meisje (of jongen) uit de groep begint te huilen. (Anneke))

ANNEKE : Ik mis mijn mama en papa zo...

(Terug de schreeuw. Er komt weer iemand op de scène gerold. Het is Max. Hij gaat staan, trekt zijn kleren recht in kijkt in het rond.)

MAX : Waar, oh waar ben ik nu weeral terechtgekomen?

(Hij merkt de groep op en komt dichterbij. De Leugenlanders sluipen nu ook rond hem.)

MAX : Aha, hier is nog volk! *(Hij ziet het huilende meisje)* Die heeft uien staan schillen zeker?

ELIEN : Flauwe, hou op en zwijg!

MAX : Dat is nu juist mijn probleem. Mijn mama zegt dat ik net een praatzieke

papegaai ben.

(Alleen Jelle, Sam en Max zelf lachen om zijn grapje.)

Zeg, het is heus niet verboden om te lachen om een grap, hoor. Zeker niet als het een hele goeie is. Ha!

TIM : Je vergist je. Dat is het wel!

MAX : Grappig? Ja, dat weet ik kameraad.

BART : Nee, dat bedoelt Tim niet. Het is hier wel verboden om te lachen.

MAX : Amaai, is dat zo? Triestig. Maar zeg eens, waar ben ik nu eigenlijk terechtgekomen?

SAM + JELLE : *(samen)* Ja, dat vragen wij ons ook al de hele tijd af.

MAX : Als je 't mij vraagt op een kerkhof. Of nee, nog erger. Want op een kerkhof kan het er tenminste nog leuk aan toe gaan.

BART : Gek! Waar haal je nu zoiets vandaan? Normaal gezien is een kerkhof nogal... nou ja, doods.

SAM : Hier is het anders ook niet echt levendig.

MAX : Een kerkhof doods? Overdag, ja. Maar 's nachts komen de doden tot leven. (neemt de houding van een zombie aan, zet een griezelig gezicht op en stapt raar) Dan vieren de doden feest en drinken ze het bloed van vleermuizen. Hahahahaaa!

(Jelle en Sam vinden het grappig en lachen)

DE GROEP : *(reageert door elkaar)* Hou op! Griezel! Hou je mond! ...

(Anneke begint bang te huilen. Ze wordt getroost door anderen)

MAX : *(doet verder)* Ze eten de ogen van aardwormen en de poten van brulkickers!

DE GROEP : Max, hou op! Straks komen ze!

(Maar hij blijft verder doen.)

MAX : Wie? De zombies! Jaaa, daar zijn ze al! *(stapt rond de groep zoals een zombie)*

Hahahahahahaaaa! Ik ben een zombieieieieie!!!

BART : Nee, doe dat niet! Straks komen de wachters!

MAX : *(Houdt abrupt op)* Wie? De wachters? Op wat wachten die? *(ligt dubbel van het lachen om zijn grapje)*

(Ineens weerklinken er zware voetstappen. Het geluid van een groep marcherende soldaten. De Leugenlanders schieten elk een andere kant op en verstoppen zich of gaan af.)

ELIEN : Lap! Daar zijn ze al.

TIM : Ze zijn onverbiddelijk!

BART : Ze sluiten je op!

ANNEKE : Ze geven je niks anders dan water en brood!

JONAS : En je mag nog geen half woord zeggen!

(Een zes-of achttal zwartgeklede, strenge kinderen komen tot bij Max gemarcheerd, eventueel op marsmuziek).

MAX : Goedemiddag, fijn gezelschap. *(Steekt zijn hand uit maar de wachters blijven stokstijf staan en kijken hem aan zonder verpinken)*

JELLE : Je moet zingen. Dat helpt misschien.

TIM : Waag het niet! Ze....

2. LIED VAN MAX

refrein : Ik ben Max, en nu leef ik straks,

straks dat is: de nacht!

Overdag vertik ik het, maar

's nachts: dat is de Max!

1. Ik trek altijd gekke bekken
 Om de spoken op te wekken...
 En ben ik eens heel goed gezind,
 Dan laat ik plots een wind!

2. In mijn broek daar zitten gaten
 Om de lucht er uit te laten...
 Iedereen die noemt me een gek:
 Komt door mijn grote bek!

HOOFDWACHTER : *(met een computer-achtige stem)* U hebt zich schuldig gemaakt aan artikel 00001. Wij zijn dus genoodzaakt u mee te nemen. *(Twee andere wachters nemen Max bij zijn arm zoals iemand die gearresteerd wordt)*

MAX : Helaba, wacht eens! Ik? Schuldig aan artikel 00001? Jij weet niet goed wat je zegt.

TIM : Alsof hij weet wat artikel 00001 is.

MAX : Dat is ook weeral waar. Wat betekent dat?

(De twee wachters nemen Max toch mee. Hij werkt tegen maar dat helpt niet. De overige wachters marcheren hen achterna. De groep gaat terug zitten hoe ze eerst zaten. Jelle en Sam staan er maar wat gelaten bij te kijken.)

SAM : Zeg eens, artikel 0001, wat is dat eigenlijk?

ELIEN : 00001.

SAM : Dat zeg ik toch?

ELIEN : Nee, je zei 0001. Een nul te weinig.

SAM : Oh... Wel? Wat voor een artikel is dat?

BART : *(Tegen Elien en de rest van de groep)* We moeten het ze vertellen. Ze zijn hier nu toch. *(Tot Sam en Jelle)* Willen jullie het echt weten?

(Sam en Jelle knikken.)

Kom er dan maar bij zitten.

(Ze gaan mee in de cirkel zitten. Iedereen stelt zich voor)

Ik ben Elien

Ik ben Bart

Ik ben Anneke

Ik ben Tim

Ik ben...

(terwijl gaat het licht stilletjes uit)

Scène 3 : Jelle, Sam, Leugenlanders, groepje: Bart, Tim, Anneke, Elien, Jonas

BART : Een artikel is eigenlijk een onderdeel van een wet of reglement. Bijvoorbeeld: artikel zo en zoveel in het verkeersreglement zegt: als het donker is, moet het licht van je fiets branden. Een ander artikel zegt dat je altijd met twee handen moet sturen.

JELLE : Amaai, dan maak ik wel veel overtredingen. Ik rijd altijd zonder handen.

SAM : En wat is artikel 00001 dan?

TIM : Eigenlijk is hier maar één artikel dat belangrijk is, en dat is...

DE GROEP : Het is verboden om onder eender welke vorm of op eender welke manier zich aan de aaaaaaaaaaaaaaallergrootste misdaad schuldig te maken.

SAM : En wat is die aaaaaaaaaaaaaaallergrootste misdaad dan?

DE GROEP : *(zeer luid)* LIEGEN!

JELLE : Wat?

SAM : Liegen!

JELLE : Oh.

3. EERSTE LEUGEN-LIED

1. Liegen is het grofste wat er is
 Leugens zijn heel fout en heel erg mis
 Liegen is het laagste wat bestaat
 Leugens zijn het allerergste kwaad

Refrein: liegen, leugen, liegen, leugen, liegen, leugen, liegen (x2)

Liegen, leugen, liegen, leugen, liegen, leugen, liegen, leugen,
 LIEGEN, LIEGEN

Liegen, leugen, liegen, leugen, liegen, leugen, liegen (x2)
 Liegen, leugen, liegen, leugen, liegen, leugen, liegen,
 LEUGENLAND

2. Liegen staat gelijk met brand en moord
 “leugens” is het allervuilste woord
 liegen is een ziekte die besmet
 van leugens blijf je klein en word je vet!

Refrein en coda : Liegen is verboden in dit land

EERLIJKHEID EN WAARHEID HAND IN HAND!

(Iedereen gaat zitten en slaakt opnieuw de diepe zucht.)

JELLE : Maar wacht es... Waarom is Max eigenlijk gearresteerd?

SAM : Hé ja... Hij loog toch niet?

TIM : Dat deed hij wel.

SAM : Nietes!

DE GROEP : WELLES!

TIM : Hij zie toch dat 's nachts de doden uit hun graven komen gekropen, of zoiets.

(Anneke begint te huilen)

(Tot Anneke, om haar gerust te stellen) Maar dat moet je niet geloven. Daar is niks van waar.

JELLE : Hé ja, dat is waar. Dat is niet zo.

SAM : Dus was het toch een leugen.

ELIEN : Je moet hier echt heel erg opletten met wat je zegt. Voor je het weet vertel je er een.

JONAS : Echt waar. Hier kom je er wel achter hoe vaak een mens liegt. Soms grote, soms kleine leugens. We betrappen er onszelf de hele tijd op. Vandaar... *(Kijkt sip)*

JELLE : Wat?

ELIEN : Vandaar dat we het meest van de tijd zwijgen. Dat is nog het veiligste.

SAM : Kunnen die wachters, die Max hebben meegenomen, dat dan zo goed horen?

TIM : Nee, zij niet.

JELLE : Hoe komen ze er dan achter?

BART : Ze krijgen hulp van de kleine Leugenlanders.

SAM + JELLE : Wie?

DE GROEP : : De kleine Leugenlanders!

ELIEN : Ben je hen nog niet tegengekomen?

SAM : Nee.

ELIEN : Ja, ze kunnen zich wel geweldig goed verstoppen. Maar maak je maar geen zorgen, ze zijn er echt wel. Kijk, daar is er eentje!

(Een Leugenlander loopt vlug weg)

SAM : Maar wie zijn ze eigenlijk?

ELIEN : Tja...

(De hele groep slaakt terug een diepe zucht en zwijgt)

(Eventueel verandert het licht. De kleine Leugenlanders komen elk van een andere kant geslopen en komen bij elkaar op de scène. Ze zingen samen)

4. EERSTE LEUGENLANDERSLIED

1. Wij zijn de kleinste Leugenlanders

Is het dan niet straf

Dat wij zo belangrijk zijn

Wij luist'ren alles af

Als wij leugens horen

Vertellen wij het door

Aan de grote hoofdman

Wij zijn zijn extra oor!

Refrein: lie-lo-la-Leugenlanders dat is wat wij zijn

Lie-lo-la-Leugenlanders blijven altijd klein.

2. Wij zijn de kleinste Leugenlanders

Is dat dan niet knap

Dat wij zo belangrijk zijn

Wij zijn ontzettend rap

Als wij leugens horen

Vertellen wij het snel

Aan de grote hoofdman

Die pakt je bij je vel

Refrein en dans

En wees maar heel zeker

Van leugens krijg je spijt

(Ze verdwijnen vliegensvlug. Licht terug zoals voordien.)

JELLE : Leugenlanders... dus... wij zijn in Leugenland?